

јединицу и општу листу за целу земљу. Сви неискоришћени гласови са посебних листа се преносе на општу листу и према њиховом збиру се одређује колико ће места та листа добити. При томе количник са којим се тај збир гласова са опште листе дели је одређен законом и износио је 10.000, што значи да се на сваких 10.000 гласова добија по једно посланичко место. Специфичност овог Баденског система је у томе што се укупан број посланичких мандата (места) не зна све до завршетка избора и зависи од укупног броја гласача који ће изаћи на гласање.

Херов систем се ретко примењује (нпр. у Аустралији) јер је компликован иако и он за своју основу узима изборну листу. По њему бирач гласа само за једног кандидата са листе, а истовремено, по редоследу првенства које им придаје, и за остале кандидате, па мандате добијају кандидати који добију највећи проценат првих, па других итд. места, зависно од тога колико изборна јединица бира представника. Нимајеров систем (формула) у новије време све више замењује и сам Д'Онтов систем због своје прецизности или математичке пропорционалности коју примењује па се зато назива и системом математичке пропорционалности. Према овој Нимајеровој формули укупан број посланичких места се множи са бројем гласова који је освојила свака од политичких странака па се добијени производ потом дели са укупним бројем гласова свих странака осим оних које су освојиле мање од броја односно процената елиминационих гласова (3% или 5% или 7% и сл.) Свакој странци се додељује онолико посланичких мандата колико се целих бројева добија из ове пропорције.

Код нас (у Србији) се данас на републичким и локалним изборима за израчунавање и расподелу посланичких односно одборничких мандата примењује пропорционални систем у разним варијантама. Он је у важности од ванредних парламентарних избора 1992. године а само су први избори за народне посланике републичке Скупштине по усвајању Устава из 1990. године одржани према већинском систему. Већински систем је важио и за локалне изборе све до 2002. године од када се избори скупштина општина и скупштина градова врше према пропорционалном систему док се избор председника општине, односно градоначелника врши непосредним изборима. После доношења новог устава од 2006. године и Закона о локалној самоуправи из 2007. године промењен је начин избора председника општине и градоначелника и они се више не бирају непосредно него их бира скупштина општине односно града.